

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **TNT Express Worldwide, spol. s r. o.,** se sídlem Chrášťany 206, zastoupena Mgr. Martinem Pintou, advokátem se sídlem Mozartova 679/21, Liberec, proti žalovanému: **Celní ředitelství Praha,** se sídlem Washingtonova 7, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 Af 58/2011 – 19,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně - TNT Express Worldwide, spol. s r. o. domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 Af 58/2011 – 19, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) napadeným usnesením ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 Af 58/2011 – 19, zastavil řízení o žalobě společnosti TNT Express Worldwide, spol. s r. o., kterým se domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného Celního ředitelství Praha (dále také „žalovaný“) ze dne 21. 7. 2011, č. j. 12528/2011-1701-21, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Praha D5 ze dne 6. 4. 2010, č. j. 2935-4/2010-177600-021, dodatečný platební výměr na clo ve výši 4748 Kč.

Městský soud po zjištění, že žalobkyně neuhradila soudní poplatek ve výši 3000 Kč za podanou správní žalobu ze dne 30. 9. 2011, vyzval žalobkyni dne 14. 12. 2011 pod č. j. 9 Af 58/2011-15, aby soudní poplatek zaplatila do 7 dnů od doručení této výzvy. Jelikož žalobkyně soudní poplatek v soudem stanovené lhůtě – tj. do dne 29. 12. 2011 neuhradila (výzva soudu byla zástupci žalobkyně doručena dne 22. 12. 2011), a tento soudní poplatek nebyl žalobkyní uhrazen ani k 19. 1. 2012, městský soud usnesením ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 Af 58/2011 - 19, řízení o žalobě zastavil s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto usnesení městského soudu podala žalobkyně TNT Express Worldwide, spol. s r. o. jako stěžovatelka (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, kterou opřela o důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy z důvodu nezákonnosti usnesení o zastavení řízení.

Stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí, že jí bylo stížností napadené usnesení městského soudu doručeno dne 23. 1. 2012, přičemž byla poučena o tom, že proti němu může podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů, což také učinila. Současně dne 24. 1. 2012 uhradila soudní poplatek za podanou žalobu kolkovými známkami, které ještě téhož dne odeslala městskému soudu. Z uvedených důvodů má za to, že poplatek za žalobu uhradila včas a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud usnesení městského soudu zrušil a v řízení před městským soudem bylo řádně pokračováno.

Žalované Celní ředitelství Praha se k podané kasační stížnosti nevyjádřilo.

Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti stěžovatelky přezkoumal napadené usnesení městského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 3, 4 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů uplatněných v kasační stížnosti, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není opodstatněná.

Řízení o žalobě stěžovatelky proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha ze dne 21. 7. 2011, č. j. 12528/2011-1701-21, bylo městským soudem zastaveno právem. Na tomto závěru nic nemění ani dodatečné zaplacení soudního poplatku (za podání žaloby ve výši 3000 Kč), resp. doručení soudního tiskopisu městskému soudu s vylepenými kolkovými známkami v hodnotě 3000 Kč dne 25. 1. 2012.

Je tomu tak proto, že stěžovatelka, ač spolu s podanou žalobou ze dne 30. 9. 2011 nezaplatila uvedený soudní poplatek, nereagovala ani na výzvu správního soudu ze dne 14. 12. 2011 k zaplacení tohoto poplatku do sedmi dnů ode dne doručení této výzvy, která byla doručena zástupci stěžovatelky dne 22. 12. 2011 (stěžovatelka byla současně v této výzvě poučena o následcích nezaplacení soudního poplatku). Podle současně platné judikatury správních soudů je v souladu se zákonem praxe správních soudů doručovat výzvu k zaplacení soudního poplatku pouze zástupci účastníka řízení. Zaplacení soudního poplatku je zastupitelné jednání, při němž nedostatek osobní aktivity účastníka řízení nezpůsobuje neplatnost nebo neúčinnost takového úkonu, neboť jeho podstatou je to, aby soudní poplatek byl zaplacen. Nejedná se proto o úkon, který by účastník řízení musel vykonat osobně (§ 42 odst. 2 s. ř. s.). Naopak, jde o typický úkon, který za účastníka řízení může vykonat jeho zástupce. Účinky doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku

proto nastávají u zastoupeného účastníka řízení doručením výzvy jeho zástupci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2 Afs 187/2004 – 69, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož „*povinnost zaplatit soudní poplatek plyne z procesního postavení účastníka řízení, který činí úkon poplatku podléhající. Zaplacení soudního poplatku ovšem není úkonem, který má osobně vykonat účastník řízení; je-li účastník řízení zastoupen, výzva k zaplacení soudního poplatku se proto doručuje podle § 42 odst. 2 s .ř. s. pouze jeho zástupci. Za stávající úpravy správního soudnictví není tímto postupem omezen přístup k soudu*“. Městský soud proto postupoval správně, pokud výzvu k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu adresoval toliko zástupci stěžovatelky. Jelikož soudní poplatek nebyl zaplacen ve lhůtě stanovené ve výzvě, tj. do 29. 12. 2011, již z tohoto důvodu byly k uvedenému dni splněny podmínky pro vydání usnesení o zastavení řízení o podané žalobě. Stěžovatelka však soudní poplatek neuhradila ani do dne vydání kasační stížností napadeného usnesení městského soudu o zastavení řízení, ke kterému došlo dne 19. 1. 2012 (tedy 3 týdny po uplynutí stanovené lhůty), ani do dne nabytí právní moci tohoto usnesení městského soudu, tj. do dne 23. 1. 2012. Učinila-li tak až dne 25. 1. 2012 zaplatila soudní poplatek opožděně.

Ve věci nemohlo být aplikováno ani ustanovení § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) o zrušení usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku a o pokračování v řízení.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že kasační stížností napadené usnesení ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 Af 58/2011 – 19, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, nabylo právní moci dne 23. 1. 2012 (toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatelky dne 23. 1. 2012 a žalovanému již dne 20. 1. 2012). Dne 25. 1. 2012 pak byl městskému soudu doručen tiskopis s vylepenými kolkovými známkami v nominální hodnotě 3000 Kč (tiskopis s vylepenými kolkovými známkami byl podán na poštu dne 24. 1. 2012). Kasační stížnost ze dne 2. 2. 2012 směřující proti usnesení městského soudu o zastavení řízení pak byla doručena přímo Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 2. 2012.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

Rozhodnutí soudu ve věci správního soudnictví nabývá právní moci (§ 54 odst. 5 a § 55 odst. 5 s. ř. s.) dnem, kdy bylo doručeno účastníkům, a to uplynutím posledního okamžiku tohoto dne. Účastník zaplatí soudní poplatek dříve, než usnesení (o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku) nabylo právní moci (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích), i tehdy, učiní-li tak v den, kdy usnesení nabylo právní moci (srov.

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 - 172, dostupný na www.nssoud.cz).

Z ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích vyplývá, že zaplacení poplatku ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, má za následek, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, ačkoli je řádně doručeno účastníkům řízení, nenabývá právní moci. V tomto případě soud, který usnesení vydal, své usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší a může pokračovat v řízení a vydávat další rozhodnutí o věci.

Pokud však ve věcech správního soudnictví soudní poplatek nebyl zaplacen dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, pak toto usnesení nabude jeho doručením účastníkům řízení právní moci a soud, který jej vydal, již nemůže toto své usnesení podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zrušit a v této věci vydávat další rozhodnutí o věci. Je tomu tak proto, že mu v tom brání překážka věci pravomocně rozhodnuté. Zákon o soudních poplatcích, ani jiný zákon neumožňuje městskému (krajskému) soudu zrušit své pravomocné usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku.

V této věci, která patří do správního soudnictví, nebyl zaplacen soudní poplatek za podání žaloby do právní moci napadeného usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích), tj. do 23. 1. 2012, ale stalo se tak až dne 25. 1. 2012 [kdy došlo k obliteraci (znehodnocení) kolkové známky soudem]. Toto usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, které nabylo právní moci dne 23. 1. 2012, tvoří od tohoto data překážku věci pravomocně rozhodnuté, která proto znemožňuje zrušit napadené usnesení ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 Af 58/2011 – 19 a vydávat další rozhodnutí o věci.

Ze všech uvedených důvodů Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 Af 58/2011 – 19 (§ 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci úspěch neměla a podle obsahu spisu úspěšnému správnímu orgánu nevznikly žádné náklady v řízení o kasační stížnosti před soudem. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. března 2012

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu